

Nana Hauges prædiken 3. søndag i advent

Taler

Nana Hauge
Sognepræst

Dato

15. december 2024

Sted

Hårslev og Padesø Kirker

Omstændigheder**Prædikentekster**

Esajas' Bog kapitel 35, vers 1-10

Paulus' Første Brev til Korintherne kapitel 4, vers 1-5

Matthæusevangeliet kapitel 11, vers 2-10

Salmer

Blomstre som en rosegård Venner, lad kun skyer gråne

Store Gud og Frelsermand

—

Hvorledes skal jeg møde

Op, Zion, at oplukke

Det første lys er Ordet, talt af Gud

- 1 Spørgsmålet om hvem Jesus er, har været stillet lige siden han gik på denne jord. Det er spørgsmålet igennem alle evangelierne. Det er spørgsmålet i Paulus breve. Det er spørgsmålet igennem hele kirkens historie. Hvem er han? Hvad er han? Hvad kan vi vente af ham?

5

Selv siger han, at han er Guds søn, at han har myndighed til at udtale sig på Guds vegne. At han kommer med Guds rige. At det er nær i ham. Tegnene er der. Blinde ser osv.

- 10 Jesu følgere anfægter ham dog mange gange. De forstår ikke hans handlinger og tale. De forbinder det ikke med en Guds søn. De forstod ikke, hvad det hele skulle betyde. At han skulle lide og dø – korsfæstes. Det forbandt de ikke med den højestes søn.

- 15 Det er der grund til at tro, at Johannes heller ikke gør. Det er derfor han spørger: er du den der kommer, eller skal jeg vente en anden. Den der kommer – det er jo Guds søn. Johannes spørger altså, om Jesus er Guds søn.

- 20 Det bebrejder Jesus ham nu ikke. Tværtimod minder Jesus sine tilhørere om, hvilken stor mand Johannes var. Johannes var bestemt ikke nogen vaklende type ellers, som talte konger og herskere efter munden.

Og mere end en profet var han. Han var virkelig Guds sendebud, som skulle bane vejen for Den der kommer (Jesus).

25

Men Johannes er også stadig væk kun et menneske, der kan blive svagt, der kan miste håbet. Der ikke kan se meningen med det hele. Hvad er kuren?

Hvad svarer Jesus?

30

”Gå hen og fortæl Johannes, hvad I hører og ser: Blinde ser, og lamme går, spedalske bliver rene, og døve hører, og døde står op, og evangeliet forkyndes for fattige. Og salig er den, der ikke forarges på mig.”

35 Alt det Johannes gik glip af, fordi han i fængslet var skilt fra Jesus.

Det er det farligste for troen. At være skilt fra Jesus og hans ord, hans lignelser og hans undere.

40 Så længe Peter var midt i discipel-flokken, var han den første og ledende, men da han sad ved bålet i ypperstepræstens gård, alene blandt fremmede, skilt fra Jesus – da kom hans tro på en alvorlig prøve.

Da benægtede han Jesus. Han benægtede, at han havde været følger af Jesus.

45 Han glemte alle sine løfter. Han blev bange. Han begyndte at frygte for verdens dom. Andre menneskers betragtninger. Han frygtede for sit liv, sit omdømme. Forståeligt nok på en måde – og alligevel er netop den scene i ypperstepræstens gård så forfærdelig. Fordi Peter der svigter sin bedste ven.

50 Uforskyldt eller ej, så er det farligt for troen at være uden Jesus og hans ord.

Jeg har før nævnt den franske forfatter Houellebecq. Om troen har han udtalt:

55 ”Jeg har gået til gudstjeneste i mange år. I den time, messen varer, tror jeg fuldt og fast. Men når jeg går ud af kirken, tror jeg ikke mere,”

”Jeg er meget sensitiv over for fællesskabet i kirken. Måske er løsningen, at jeg går i kloster. Hvis jeg gik i kloster, hvor der er seks messer hver dag, ville jeg nok aldrig nå at opleve samme nedgang i tro.”

60

Deri har han en pointe.

65 Skilt fra mig kan I slet intet gøre, siger Jesus til disciplene i sin afskedstale – og det er netop, hvad det også handler om i dag.

Skilt fra Jesus visner troen. Troen kan vi ikke have i og for os selv. Vi må hente næring til den hos Jesus.

70 Men også i vores tid – ja særligt i vores tid – kan det synes som om vi ser ret så lidt til Jesus og hans gerninger. I stedet ser vi mørkets og dødens gerninger

75 Hvad skal vi så gøre? Når vi føler os som Johannes i fængslet. Med en dødsdom hængende over hovedet. Med en svag tro. Jo, vi skal gøre som Johannes gjorde, - vi skal sende bud efter Jesus.

80 Vi skal bede ham hjælpe os med at åbne vores øjne og ører, så vi kan se og høre hans gerninger og ord: så vi kan se at synder forlades, at blinde ser, at syge sind læges og at evangeliet forkyndes for fattige.

85 Kristendommen handler ikke om, at vi skal bare tage os sammen, så går det nok, så kan vi gøre verden til et bedre sted. Nej, budskabet er, at vi rummer et mørke, som vi ikke selv kan oplyse eller forstå til bunds. Et mørke som vi ikke selv kan overvinde.

Det gør vi alle – selv de bedste af os, Selv Johannes og Peter.

90 Men så er der håbet – det håb profeten Esajas så, da han sang om ødemarken, der skal blomstre og rosen der skal juble og vand der skal vælde frem i oasen.

Midt i alverdens nød og elendighed

95 Selv det forhindrer ikke Guds rige i at bryde igennem. Er kruset af ler, er kagen tør, deri sig engle finde! Det er jo julens historie!

Amen

Kilde

Manuskript tilsendt af taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
3. søndag i advent, Første tekstrække, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

105 **URI**
<https://www.dansketaler.dk/tale/nana-hauges-praediken-3-sondag-i-advent>

110

115

120

125

130

135